

ΣΕΝΕΚΑΣ: ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ

«Πρέπει να βαδίσουμε στον δικό μας δρόμο. Ακολουθώντας τους πολλούς, ζούμε σύμφωνα με τους κανόνες όχι τόσο της λογικής αλλά της μίμησης»

«ΟΛΟΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ, όταν όμως πρόκειται να διαγνώσουν τι είναι εκείνο που κάνει τη ζωή ευτυχισμένη, εκεί τυφλώνονται· και, χωρίς να είναι βέβαια εύκολο να επιτύχει κανείς ευτυχισμένη ζωή, είναι πάντως γεγονός ότι, όσο πιο πολύ αγωνίζεται να την πλησιάσει, τόσο περισσότερο απομακρύνεται από αυτή, αν κάπου έχει κάνει λάθος στον δρόμο του.

Και, ακριβώς επειδή οδηγείται στην αντίθετη κατεύθυνση, η ίδια η ταχύτητα του πολλαπλασιάζει και την απόσταση που τον χωρίζει από τον στόχο του.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΑΛΛΟ, λοιπόν, θα πρέπει να δούμε τι είναι αυτό προς το οποίο στοχεύουμε· ύστερα, θα πρέπει να εξετάσουμε από ποιο δρόμο θα μπορούσαμε να το πλησιάσουμε γρηγορότερα, ενώ στο ίδιο το ταξίδι -υπό την προϋπόθεση πάντοτε ότι έχουμε πάρει τον σωστό δρόμο- θα ανακαλύψουμε πόση απόσταση διανύουμε καθημερινά και πόσο πλησιάζουμε τον στόχο μας, προς τον οποίο μας έλκει φυσική ανάγκη.

ΟΣΟ ΟΜΩΣ ΠΛΑΝΙΟΜΑΣΤΕ ΑΣΚΟΠΑ, χωρίς οδηγό, και υπακούουμε μόνο στον θόρυβο και στις διιστάμενες κραυγές εκείνων που μας

καλούν να προχωρήσουμε προς διάφορες κατευθύνσεις, τόσο η ζωή μας θα χαραμίζεται σε λάθη, αυτή η ζωή που είναι σύντομη, ακόμα κι αν μέρα και νύχτα παλεύουμε για την πραγματική σοφία.

ΑΣ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΣΟ ΤΟΝ ΣΤΟΧΟ όσο και τον δρόμο που θα ακολουθήσουμε, και ας πάρουμε μαζί μας κάποιον έμπειρο οδηγό, που έχει ήδη εξερευνήσει την περιοχή στην οποία βαδίζουμε, γιατί οι συνθήκες που επικρατούν σ' ένα τέτοιο ταξίδι είναι διαφορετικές από εκείνες που χαρακτηρίζουν τα άλλα ταξίδια.

Σ' ΑΥΤΑ, ΕΝΑΣ ΕΥΔΙΑΚΡΙΤΟΣ ΔΡΟΜΟΣ και οι πληροφορίες από τους κατοίκους της περιοχής σε προφυλάσσουν από το λάθος, σ' εκείνο όμως τα πολύχρηστα και πολυσύχναστα μονοπάτια είναι και τα πιο απατηλά. Τίποτε επομένως δεν είναι ανάγκη να τονιστεί περισσότερο από την προειδοποίηση ότι δεν θα πρέπει να πάρουμε, σαν τα πρόβατα, τη γραμμή του κοπαδιού που προηγείται, ταξιδεύοντας έτσι πάνω στον δρόμο που βαδίζουν όλοι, αλλά πάνω στον δρόμο που οφείλουμε να βαδίσουμε.

ΤΙΠΟΤΕ, ΠΡΑΓΜΑΤΙ, ΔΕΝ ΜΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ μεγαλύτερα προβλήματα από το γεγονός ότι προσαρμόζουμε τον εαυτό μας στις κοινές διαδόσεις, πιστεύοντας ότι όσα γίνονται αποδεκτά με την ευρύτερη δυνατή συναίνεση, αυτά είναι και τα άριστα -το γεγονός δηλαδή ότι, με το να ακολουθούμε τόσους πολλούς, ζούμε στην ουσία σύμφωνα με τους κανόνες όχι τόσο της λογικής αλλά της μίμησης.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ, ο ένας μετά τον άλλο, συσσωρεύονται οι άνθρωποι που οδεύουν ολοταχώς προς την καταστροφή. Και, όπως ακριβώς συμβαίνει όταν, σε μια μεγάλη ανθρώπινη συμφορά, οι άνθρωποι συμπιέζουν ο ένας τον άλλο και κανείς δεν μπορεί να καταρρεύσει χωρίς να συμπαρασύρει και τους άλλους στην πτώση του, καθώς η κατάρρευση των πρώτων επιφέρει τον όλεθρο και των τελευταίων, το ίδιο πράγμα θα μπορούσες να δεις σε κάθε περίπτωση και στη ζωή.

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ δεν προκαλούν σ' εκείνον μόνο ζημιά, αλλά καθένας από μας είναι ο ίδιος αιτία και υπεύθυνος του

λάθους που θα κάνει και κάποιος άλλος. Γιατί είναι επικίνδυνο να αναθέτουμε την ασφάλεια του εαυτού μας στο πλήθος που προπορεύεται και -ακριβώς επειδή καθένας μας είναι προθυμότερος να εμπιστευτεί κάποιον άλλο παρά να αποφασίσει ανεξάρτητα για τον εαυτό του- ουδέποτε να θέτουμε υπό έλεγχο τη ζωή μας, αλλά να δείχνουμε απεναντίας τυφλή εμπιστοσύνη στους άλλους, έτσι ώστε κάποιο λάθος που έχει περάσει από τον ένα στον άλλο να εμπλέκει τελικά και μας τους ίδιους και να απεργάζεται την καταστροφή μας.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ· η αποδέσμευση από το πλήθος είναι σωτήρια. Γιατί αυτό, υπερασπίζοντας το λάθος του, έρχεται σε αντίθεση με τη λογική. Συμβαίνει έτσι το ίδιο ακριβώς πράγμα που γίνεται και στις εκλογές, όπου τα ίδια εκείνα άτομα που εξέλεξαν τους πραιτόρες απορούν όταν η ευμετάβλητη λαϊκή εύνοια μετατοπιστεί στο θέμα της εκλογής των πραιτόρων.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΑΓΜΑ ΕΧΕΙ ΤΗ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ την εύνοια μας, την άλλη την αποδοκιμασία μας· αυτή είναι η έκβαση κάθε απόφασης που ακολουθεί τις επιλογές του πλήθους». Info: Σενέκας, Για μια ευτυχισμένη ζωή, εκδόσεις [Πατάκη](#).

Ο Λούκιος ή Λεύκιος Ανναίος Σενέκας (Lucius Anneus Seneca), γνωστός ως Σενέκας ο Νεότερος ή απλώς Σενέκας (περίπου 4 π.Χ.-65 μ.Χ.), ήταν Ρωμαίος πολιτικός, ρήτορας, δραματουργός και στωικός φιλόσοφος. Ήταν γιος του Σενέκα του Πρεσβύτερου, φιλοσόφου, τραγωδού και διδασκάλου του Ρωμαίου Αυτοκράτορα Νέρωνα. Καταγόταν από την Κόρδοβα της ρωμαϊκής επαρχίας της Ισπανίας. Η ηθική πραγματεία «Για μια ευτυχισμένη ζωή» (De vita beata), που δεν σώζεται πλήρως, έχει γραφτεί στα τέλη της δεκαετίας του 50 μ.Χ. και απευθύνεται στον αδερφό του Σενέκα, Νοβάτο, που τώρα φέρει το καινούριο όνομα Γαλλίων, Γαλλίωνα. Το έργο έχει τη μορφή απολογίας για τον τρόπο ζωής του φιλοσόφου -ασυνεπή, σύμφωνα με τις κατηγορίες πολλών. Ο κύριος όγκος του πεζού έργου του Σενέκα έχει καθαρή φιλοσοφική χροιά και, όσο κι αν ήταν μεγάλη η επίδραση των Πυθαγορείων στη σκέψη του, το έργο του αποτελεί σπουδαιότατη πηγή της ιστορίας

του στωικισμού, στον οποίο ο συγγραφέας έδωσε πνευματικότερη μορφή και τον οποίο έκανε πολύ πιο ανθρώπινο. Πηγή: Μονοπάτια που διασταυρώνονται

Πηγή: [Μονοπάτια που διασταυρώνονται, monopatia-pou-diastavronontai.blogspot.gr](http://monopatia-pou-diastavronontai.blogspot.gr)

Το είδαμε/φωτογραφία: doctv.gr